

ปรัศนาเมืองนครศรีธรรมราช ที่เป็นสื่อสะท้อนภาพการดำรงชีพของสังคมชนบท

“ชวนตม” เรียบเรียง

วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของคนในท้องถิ่นภาคใต้ โดยเฉพาะชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดใกล้เคียงมีหลายอย่าง เช่นเครื่องเรือน เครื่องครัว เครื่องให้กำเนิดแสงสว่างและเชื้อเพลิง เครื่องมือจับสัตว์ ภาชนะตักน้ำ เครื่องมือการเกษตร เครื่องดนตรีและเครื่องเสียง เครื่องนอน เครื่องมือช่างไม้ เครื่องเย็บปักถักร้อย อาวุธ พาหนะเดินทาง เครื่องเขียน เครื่องเขียน เครื่องกันแดด กันฝน เครื่องชั่ง เครื่องแต่งกาย เครื่องบอกเวลา เครื่องนันทนาการ เครื่องศพ เป็นต้น

ปรัศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ในการดำรงชีพ มีลักษณะที่น่าสังเกตหลายอย่างดังนี้

๑. ปรัศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องเรือน

เครื่องเรือนที่กล่าวถึงในปรัศนาเมืองนครศรีธรรมราชมีทั้งส่วนประกอบที่มีโครงสร้างของตัวอาคาร และเครื่องประกอบอื่นๆ เช่น

กลางวันพาลูกป็น กลางคืนพาลูกนอน	(บันไดบ้าน)
คนแก่หาไม้ฟัน ขบกันจนตาย	(หัวนอน)
นอนคว่ำเห็นลาย นอนหงายเห็นตับ	(เสื่อ ตับจาก)
หนังไม้ไผ่หนัง โนราไม้ไผ่โนรา แลถ้าเสียงเบา	(เสาเปียง เสาระเปียง)
หมุดหมิดหมุดหมิดหม้อง (หม้อง)	(ตอกปิด ผูกตับจาก)

๒. ปรัศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องครัว

ปรัศนาเมืองนครศรีธรรมราชเกี่ยวกับเครื่องครัว มีเกือบครบถ้วน ตามที่ปรากฏในสภาพชีวิตจริงของครอบครัวคนไทยในชนบท เช่น

กาไหรนำมาใช้ ในครัวไฟ	(กาต้มน้ำ)
กินแล้ว กินรอด ทอดท้ายกันนอน	(ถ้วย ชาม จาน)
เขหลัง ทั้งเขกหัว ด้วยเกรงกลัว กินแล้วตาย	(เหล็กชูด)
โคนเป็นไม้ ตรงกลางหาวย ตรงปลายพรก	(กระจำ จัก)
คุดยูในดิน เวลากินต้องเอาไม้ขอย	(ข้าวในหม้อดิน)
ฉวยหางเข้าปาก	(ช้อน)
แดงแยงวานดำ ดำร้องไห้ น้ำลายปุดปุด	(หม้อข้าวเดือด)

พระหน่อนอนข้าง พระนางนอนริม

พระหน่อลุกขึ้นทิ่ม พระนางยืมแผ้ว

(ไม้ขีดไฟ)

เวลาใช้เอาดูฝา

(ไม้ขีดไฟ)

ซื้อมาดำ นำมาใช้ กลายเป็นสีแดง

พอลิ้นแรง กลายเป็นสีเทา ต้องเอาไปทิ้ง

(ถ่าน)

ดิบดำ สุกแดง สุกแรงขาว

(ถ่าน)

แรกเอามาสีดำ ใช้ไปเป็นสีเทา ต้องเอาไปทิ้ง

(ถ่าน)

๔. ปริศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องมือจับสัตว์ มีเครื่องล่าสัตว์และผูกคอสัตว์ เครื่องมือจับสัตว์เท่าที่พบในปริศนา มีทั้งเครื่องมือจับสัตว์น้ำ สัตว์บก ส่วนเครื่องล่าสัตว์ หรือผูกคอสัตว์ มักใช้กับสัตว์เลี้ยง เช่น

ข้างสารลอยมา งอกงาในพุง

(ไซดักปลา)

ข้างสารลอยน้ำมา มีแต่งา ไม่มีงวง

(ไซดักปลา)

สี่ตีน หางห้า กระดุกหน้า กินทั้งปลาทั้งกุ้ง

(यो)

ร้อนร้อนนอนกอดกัน ครั้นหนาวสั่นนอนห่าง

(ซอนดักปลา ไซดักปลา)

หน้าผู้ หลังเมีย

(ไซดักปลา)

ตาแปะหลังโกง ลงน้ำไม่ขึ้น

(เบ็ด)

ดันเท่าปิ้ง ลูกวิ่งดังฉา

(แห)

ไปเท่ามิงนา มาเท่าแม่ไก่

(แห)

มีลูกอยู่ที่ขา มีตารอบตัว มีหูอยู่บนหัว

(แห)

สับดา วาดา ยักขา พาเว

(กับ แร้ว)

ผูกคอเพื่อนแล้ว ตีหัวเพื่อนเล่า

(หลักล่าม วัว ควาย)

ผูกคอหมันแล้ว ตีหัวหมันเล่า

(หลักล่าม วัว ควาย)

มัดคอตีหัว

(หลักล่ามสัตว์)

ลูกตีแม่ ร้องแซ่กลางดง

(เพราะผูกคอสัตว์)

๕. ปริศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาชนะตักน้ำ

ภาชนะตักน้ำที่กล่าวถึงในปริศนา มีแพร่หลายอยู่ ๓ ประการ คือ ชันน้ำ หมาตักน้ำ และกระบวยตักน้ำ

เช่น

กลมๆ เป็นมัน คนใช้ทุกวัน ช้อนมันนำหัว	(ชันน้ำ)
สัตว์ไทรอยู่ปลายไม้ พอใช้ได้ตกลงดิน	(หมาตักน้ำ)
อีหลุด ตุดตู่ วังเขารู ปิดทางไม่มิด	(กระบวยตักน้ำ)

๖. ปริศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องมือการกลีกรรรมและอุตสาหกรรมในครัวเรือน

เครื่องมือเครื่องใช้กลุ่มนี้ แสดงถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชนในสังคมเกษตรชั้นพื้นฐานในชนบทที่อาศัยธรรมชาติ
แรงงานคน แรงงานสัตว์ ที่ดินเป็นปัจจัยในการผลิต เช่น

กินทางปาก ขีทางปีก	(ไถ)
อยู่ในบ้าน ขึ้นนอกทุ่ง	(จอบ)
ตัวยาว ปากใหญ่ กินไม่อิ่ม	(จอบ)
หน้าสั้นฟันขาว หางยาวที่สุด ใครทลายไม่ถูกไม่ใช่ลูกมนุษย์	(จอบ)
ไอ้กลมข่มไอ้แบน ไอ้กลมเท่าแขน ไอ้แบนนอนดุษ	(จอบ)
โคนไม้ กลางหวาย ปลายเหล็ก	(ไม้สอย)
กตหัว ป่อง	(เสาแหกร)
ไอ้ไทรเอ๋ย...คาบหัน	(คันหาบ)
กลมเกลี้ยงเหมือนพระจันทร์ ดันพุงสาว ๆ	(กระดิง)
ผูกพี ปล่อยพอม	(กระสอบ)
ในขานอนในปลัก คนไม่ปลักไม่ยกขึ้น	(ครกตำข้าว)
เป็นหลังเป็นบาง มีทางน้ำไหล	(ครกบด-ไม้แป้ง)
สองหน่วยกลมกลิ้ง ผู้หญิงชอบใจ	(ครกบด-ไม้แป้ง)
อีกลมข่มอีแบน หลบๆ เล่นๆ อีแบนน้ำออก	(ครกบด-ไม้แป้ง)
กินข้างบน ขีข้างล่าง	(ครกบด-ไม้แป้ง)
ข้างล่างก็หิน ข้างบนก็หิน กินแต่ข้าว	(ครกบด-ไม้แป้ง)
เคี้ยวเอา เคี้ยวเอา ป้อนไม่ทัน	(ครกบด-ไม้แป้ง)
กินทางปาก ขีทางพุง	(ครกสี)
กินทางหัว ขีทางข้าง	(ครกสี)
กินเท่าใด ก้าไม่อยู่พุง	(ครกสี)
สีตีนยืนยันตรันธรณี สองหางวี ปากกินข้าว	(ครกสี)

สองหัวคอเดี๋ย	(สากดำข้าว)
ดอกหนึ่งผิน ดอกหนึ่งผัน	(บอกขนมจีน)
ดอกหนึ่งเกล้า เข้าห้องนอน	(บอกขนมจีน)
ลูกหมันร้องหรีหรี แม่หมันพืหลุดตุต	(ที่ปั่นด้าย)

๗. ปริศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องดนตรีและโสตทัศนูปกรณ์

เครื่องดนตรีและโสตทัศนูปกรณ์ที่ปรากฏในปริศนา มีทั้งดนตรีพื้นบ้านและโสตทัศนูปกรณ์สมัยใหม่ ที่แพร่หลายสู่ชุมชน เพราะความเจริญทางด้านวัตถุ และเทคโนโลยีหรือวิทยาการสมัยใหม่ เช่น

ดอกไทรเหรอ ไร่ได้นาน ทนทานไม่เหี่ยวแห้ง	(ดอกลำโพง)
ตัวเท่าครก ลูกดกรอบคอ	(กลอง.ตะโพน)
ท้ายปลิ้น ปากกว้าง ตรงกลางป้อง	(ทับ)
ปากมน หางเมิน หูยังไม่ให้คำ แต่รู้	(เป่)
มีสองหน้า ร้องฟ้าลั่น เมื่อมันถูกตี	(กลอง)
มีร้องมีรู หน้าอยู่สองหน้า	(กลอง)
ใช้เมื่อเวลา พักผ่อนหย่อนใจ	(แผ่นเสียง)
มาแต่เมืองอังกฤษ ไม่มีชีวิตพูดได้	(วิทยุ)
สี่เหลี่ยมคล้ายตุ้ ยังดูยังมัน	(โทรทัศน์)

๘. ปริศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องนอน

เครื่องนอนที่ปรากฏในปริศนา สอดคล้องกับวิถีชีวิตของกลุ่มชนในสังคมชนบท ที่ว่ามีการดำรงชีวิตเรียบง่าย เช่น

นอนคว่ำเห็นลาย	(เสื่อ)
กินทีเดียวอิ่มจนตาย	(หมอน)
กลางวันมีตัว มีหัวกลางคืน	(หมอน)
ไม่มีมือ ไม่มีตีน มีแต่หู กินคนทั้งตัว	(มุ้ง)

สืตืนชีฟ้า อ้าปากกินคน	(มุ้ง)
สืตืนเกาะผา อ้าปากกินคน	(มุ้ง)
ลิงกำไมใช้ลิง ลมห้าไมไ่กลม ขึ้นไ่หม่บนพุงคน	(ผ้าห่ม)

๙. ปริศนาเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องไม้

เครื่องมือเครื่องไม้ ที่ปรากฏในปริศนา เป็นเครื่องมือที่รู้จักและใช้กันอยู่โดยทั่วไปในสังคมชนบท เป็นเครื่องมือที่อาศัยแรงคนเป็นพื้น เช่น

กินข้างล่างชี้ข้างบน	(กบไสไม้)
กินกับห้องชี้กับหลัง	(กบไสไม้)
เคยกระโดดโลดตม ดูกระดมก้มไ่	(กบไสไม้)
มีฟันซี่เดียว เคี้ยวไม้ทั้งแผ่น	(กบไสไม้)
มีฟันซี่เดียว ใช้เคี้ยวไม้ไ้	
นอกจากกูไม้ ใช้ไ้ผลดี	(กบไสไม้)
ตาขาว หางดำ	(ขวาน)
ตัวค่าคอก ถอนขนออก ยาววาหนึ่ง	(ขวาน)
ตัวดำฟันขาว หางยาวที่สุด	(ขวาน)
ขึ้นป่าป่าทุด มนุษย์ใช้งาน	(ขวาน)
มีฟันซี่เดียว ใช้เคี้ยวไม้ไ้	
นอกจากตากไม้ ใช้ไ้ผลดี	(ขวาน)
กินอยู่เท่าในคลอง	(เลื่อย)
มีฟันมากมาย เหลือใช้เหลือสอย	
ฟันมีซี่น้อย เป็นร้อยเป็นพัน	(เลื่อย)
หลุกหลิกเหมือนหางควาย ชักให้ตายก็ไ้ไม่ออก	(ส่วาน)
ซื้อมาแต่ตัว ไม่ตบหัวไม่กิน	(สิ่ว)
ตัวดำหมิดหมี ยิ่งดียิ่งกัด	(สิ่ว)

๑๐. ปริศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องมือเย็บปักถักร้อย

ปริศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องมือเย็บปักถักร้อย ที่จำเป็นขั้นพื้นฐาน เช่น	
ขัดเข้าป่าหาไม้พบ	(เข็ม)
ดิลิ่งจิ้งหรีด ตัวเท่าหีด หางยาวค่าวา	(เข็ม)
ตัวเอียดพลี หางยาวรี ดำมุดดำมุด	(เข็ม)
นกไม่นก ไ้ไม่ไ้ไ้	(เข็ม)
ตัวเท่าไร มีหางสองเส้น	(เข็ม)

มาแต่เมืองจีน เขาลับเขาสิน เขาร้อยหมูชัก	(เข็ม)
ไม้เท้าของพระยา ชัดเข้าป่า หาไม่พบ	(เข็ม)
หมาขาวลอดรื้อว ชีแตก	(เข็ม)
เหล็กไทรมีหาง	(เข็ม)
หอกเจ้าพระยา แปลงไปในป่า หาไม่พบ	(เข็ม)

๑๑.ปริศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาวุธ

ปริศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาวุธที่ปรากฏในปริศนา เช่น

ลิงกำไม้ไผ่ลิง ค่างถ้ำไม้ไผ่ค่าง	(กริช)
นั่งอยู่บนปาง เอาหางแยงรู	(กริช)
ลิงกำไม้ไผ่ลิง ค่างกำไม้ไผ่ค่าง	(มีดเหน็บ)
เหน็บเอวบนปาง เอาหางแยงรู	(มีดเหน็บ)
ดอกถั่วกะ บานแยะคารู	(ปืน)
พี่ชายขอดู นั่งคอยรูจะงก	(ปืน)
นกคุ้มปากเหล็ก ตัวเล็กเสียงใหญ่	(ปืน)
นกแมงค่าปากเหล็ก ตัวเล็กเสียงใหญ่	(ปืน)
บอกเหล็ก ปากเล็ก เสียงใหญ่	(ปืน)
อยู่พี่แม่หนา ลูกลาไปหากิน	(ปืน)
ไอ้เหล็ก ออกเล็ก ปากเล็ก เสียงใหญ่	(ปืน)

๑๒.ปริศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพาหนะเดินทาง

พาหนะเดินทางที่ปรากฏในปริศนา มีทั้งทางบกและทางน้ำ เช่น

กลางวันปิดตา กลางคืนเมลิินตา	(รถยนต์)
ตาเป็นไฟ ใจเป็นเหล็ก	(รถยนต์)
ตัวเท่าช้าง หางเท่าสามนิ้ว	
คิ้วข้างละวา ตาเท่าบาตร	(รถไฟ)
มาจากอังกฤษ มิฤทธิ์ที่หัว	
หางยาวหวาดัว หัวมันร้องได้	
รวดเร็วทันใจ ชอบใช้ทุกคน	(รถไฟ)
เขเร็วไทร เขไว	(เรือแจว)
มาจากเลใน ใบขาวไสว หาไม่ดอก	(เรือใบ)
ลูกสาวชาวร้อน ดอกทองสิ้นดี	

หัวหมุดธรณี

น้ำไหลออกท้าย

(เรือขุด, เรือมาด)

แล่นมาแต่ไกล เห็นใบมาก่อน

(เรือสำเภา)

อิหลุ่มตุ่มดำ เทียวยังดำ ไม่เห็นรอย

(เรือพาย)

๑๓. ปริศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องเขียน

เครื่องเขียนที่ปรากฏในปริศนา เช่น

ฉีกขาเอาไขใส่ น้ำไหลออกทางขา

(ไกรหรือไตรคียบหมาก)

ดำเหมือนนิลกินหญาครอบคอก

(ไกรหรือไตรคียบหมาก)

ทุกครั้งทีgangsขา ต้องอ้าปาก

(ไกรหรือไตรคียบหมาก)

ไฉนนิล กินหญาครอบปลวก

(ไกรหรือไตรคียบหมาก)

ตำเท่าตำต้องสอย

(เต้าปูน)

หม้อเท่าไขเป็ด กินไม้เหม็ด ทั้งเจ็ดคน

(เต้าปูน)

ไม้หลักปักในหนอง ใครไปก้ำต้อง ใครมาก้ำต้อง

(ไม้เขียนปูน)

ไม้หลักปักในหนอง คนนี้มาต้อง คนนี้มาต้อง

(ไม้เขียนปูน)

หนึ่งไม่มีสอง

(ไม้เขียนปูน)

หนูก้ำเล หนีก้ำเล คนทั้งเพ เกาะหัวหลัก

(ไม้เขียนปูน)

๑๔. ปริศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องเขียนเครื่องเขียน

เครื่องเขียนเครื่องเขียนที่ปรากฏในปริศนา เช่น

ตัวเป็นไม้ ไล่เป็นตัว หัวเป็นยาง

(ดินสอ)

ตัวเป็นไม้ ไล่เป็นถ่าน วานเป็นยางดินสอ

(ดินสอ)

ดินไฉ่ไหรที่ไม่ใช่ทำไรดินสอ

(ดินสอ)

กินมาก คายน้อย

(ปากกา)

ทำงานปิดหู เลิกงานงานปิดปาก

(ปากกา)

ปากแบน ตัวกลม ช่มน้ำออก

(ปากกา)

มาแต่เมืองญี่ปุ่น ปากแบน หัวกลม อมน้ำลาย

(ปากกา)

ดำสะอาด ขาวสกปรก

(กระดานดำ)

ลายเหมือนไก่ตอก ผู้รู้ไม่บอก เราไม่รู้จัก

(หนังสือ)

๑๕. ปริศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องกันแดดกันฝน

เครื่องกันแดดกันฝนที่ปรากฏในปริศนา เช่น

เวลาใช้ต้องไว้ที่สูง

(หมวก)

ห้องเที่ยวทุกแห่ง ทนทั้งแดดทั้งฝน (ร่ม)
เวลาไปเท่าดั่ง เวลามาเท่าแขน (ร่ม)
หุบเท่าบอกล ดอกเท่าดั่ง (ร่ม)
อยู่ในร่มเท่าแข็ง ออกกลางแจ้งเท่าดั่ง (ร่ม)

๑๖. ปริศนาที่เนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องชั่ง

ปริศนาประเภทนี้พบน้อย และพูดถึงเครื่องชั่งทั่วไปๆ เช่น
คันตีส้อยหนูก พอคันทุก จ้อง (ตาชั่ง, คันชั่ง)

๑๗. ปริศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย

เครื่องแต่งกายที่ปรากฏในปริศนา มีทั้งเสื้อผ้า ถู่งน่อง รองเท้า หวี กระจก และเครื่องประดับ เป็นต้น
ดั่งเช่น

มาแต่เมืองจีน ตัดหัวตัดตีน กินคนทั้งเป็น (ผ้าถู่ง)
กลุ่มๆ เท้าด้ามพริ้ว ไม้ง่าขาแยงไม้เข้า (ผ้าโจงกระเบนหรือหางเบน)
เนื้อยัง หนึ่งหาไม้ สองแขนมีพอใช้ หาไม้เคียร (เสื้อ)
มียู่สอง ใส่เข้าไปสอง เป็นสอง (ถู่งน่อง รองเท้า)
เอาออกสอง ยังเหลือสอง (ถู่งเท้า)
เรือสองลำ เขได้คนเดียว (รองเท้า)
มีฟันมากมาย แต่กินไรไม่ได้ (หวี)
ตาดูเป็นชาย ยายดูเป็นหญิง (กระจก)
นารีมีรู ทองคำชมพู่ อดรนารี (ตุ้มหู)
นารีมีรู ทองคำเข้าอยู่ ในรูนารี (ตุ้มหู)

๑๘.ปริศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องบอกเวลา

เครื่องบอกเวลาที่ปรากฏในปริศนา เช่น	
เวลาเดินอยู่กับที่ เวลาตีไม่เจ็บ	(นาฬิกา)
แขวนไว้ก็แลเห็น เกณฑ์ให้เดินเป็นเวลา ร้องมาเป็นเสียง	(นาฬิกา)
เด็กไม่ใช่เด็ก “เดินตอกตึก” เวลากลางคืน	(นาฬิกา)
ชอบเดินกลางวัน กลางคืนไม่ยอมนอน	(นาฬิกา)

๑๙.ปริศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องนันทนาการ

เครื่องนันทนาการที่ผูกพันอยู่กับชีวิตชนบท มีหลายประเภท เช่น การนั่งเปลเวชิงช้า เล่นไฟ เล่นลูกกลม เล่นว่าว เล่นหมากรุก วัวชน เช่น

วิ่งช้าอยู่กับที่ คนชอบซื้ออยู่ที่เดิม	(เปล,ชิงช้า)
ตีล่	นารีชอบต้อง
เสียเงินเสียทอง ชอบต้องตีล่	(ไฟ)
ชอบมากับฝน เวลาอยู่บนเสียงดัง	(ลูกกลม/ลิ้นกลม)
ตีนเหนียวธรณี สองปีกอ้า ร้องก้องเวหา	(ลูกกลม/ลิ้นกลม)
ต้นเท่าสายพาน ดอกบานเวหา	(ว่าว)
ต้นเท่าสายมั่ง ออกวิ่งขึ้นเวหา	(ว่าว)
ต้นเบาหาไม่หลีก ยิ่งวิ่งยิ่งขึ้น	(ว่าว)
มีมุมนี่แคว่ สี่แม่จัตุรัส ผู้คนเงียบสงัด	
ฆ่าฟันกันตาย เหลือแต่นายสองคน	(หมากรุก)
กระทบกระแทก หูแตกเพราะชน	(วัวชน)

๒๐.ปริศนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องศพ

สังกรรมแห่งชีวิต คือทุกคนต้องตายดังปริศนาที่ว่า	
ไปแล้วไม่กลับ กลับแล้วไม่ตื่น	
พื้นไม่มี หนีไม่พ้น	(ความตาย)
ป่าไทรที่ทุกคนไม่อยากไป	(ป่าช้า)
ป่าไทรถูกไปทุกคน	(ป่าช้า)
ผี ใครใช้ให้เผา	(หรีบใช้)
คนซื้อไม่ได้ใช้ คนใช้ไม่รู้เรื่อง	(โลงศพ)
คนทำไม่ได้อยู่ คนอยู่ไม่ได้ทำ	(โลงศพ)
ข้างนอกสดใส ข้างในเป็นโพรง	(โลงศพ)

ปริศนาเมืองนครศรีธรรมราชในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของมนุษย์ในสังคมต่างๆ ดังกล่าวมา แสดงให้เห็นว่า ปริศนาเมืองนครศรีธรรมราช ได้เป็นสื่อสะท้อนภาพชีวิตของสังคมชนบทว่าเป็นสังคมเกษตรกรรม วิถีชีวิตของคนเรียบง่ายและสิ่งที่น่าสนใจในอีกแง่มุมหนึ่งคือ ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่สามารถสร้างสรรค์ พัฒนาวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีพได้อย่างสอดคล้องและกลมกลืนกับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ใช้ศิลปะทางภาษาผูกร้อยเป็นปริศนาเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้อย่างแยบยล ตั้งแต่เครื่องเรือนจนถึงเครื่องศพ หรือตั้งแต่เครื่องใช้ที่จำเป็นตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งตาย จากการศึกษาปริศนาจึงก่อให้เกิดคุณค่าทางเชิงศิลป์ และเชิงศาสตร์ ซึ่งควรแก่การสนับสนุนส่งเสริมให้เป็นที่รู้จักเข้าใจ และใช้ประโยชน์อย่างแพร่หลายทั้งในและนอกระบบโรงเรียนสืบไป

หนังสืออ้างอิง

๑. นพคุณ คุณาชีวะ, การจัดหมวดหมู่ปริศนาของไทย, หน่วยงานนิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู ๒๕๑๙.
๒. นิกร นนทวงศ์, รวมปริศนาไทย, หัตถโกศลการพิมพ์, ๒๕๑๖.
๓. ทศนีย์ ศุภเมธี, ปริศนาบททาย, ธนบุรี, วิทยาลัยครูธนบุรี ๒๕๒๘.
๔. ภิญโญ จิตต์ธรรม, ปริศนาบททาย, สงขลา วิทยาลัยครูสงขลา, ๒๕๑๘.
๕. วิมล ดำศรี, ปริศนา : วรรณกรรมมุขปาฐะเมืองนครศรีธรรมราช การศึกษาเชิงวิเคราะห์, นครศรีธรรมราช, ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, ๒๕๕๔.
๖. วิมล ดำศรี, วรรณกรรมมุขปาฐะเมืองนครศรีธรรมราช, นครศรีธรรมราช ภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช, ๒๕๑๐.